Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 2:49b Nevěděli jste, že musím být ve věcech svého Otce? [n.: musím být tam, kde jde o věc mého Otce; n.: musím být v domě svého Otce]

From its earliest years the Jewish child was surrounded with the requirements of the rabbis. Rigid rules were prescribed for every act, down to the smallest details of life. Under the synagogue teachers the youth were instructed in the countless regulations which as orthodox Israelites they were expected to observe. But Jesus did not interest Himself in these matters. From childhood He acted independently of the rabbinical laws. The Scriptures of the Old Testament were His constant study, and the words, "Thus saith the Lord," were ever upon His lips. DA 84.1

DA – Touha věků 84.1 Židovské děti byly od nejútlejšího věku zahrnuty požadavky rabínů. Pro každou činnost byla předepsána přísná pravidla, a to až do nejmenších detailů života. Pod vedením rabínů se mladí lidé seznamovali s nesčetnými předpisy, které měli jako pravověrní Izraelci dodržovat. Ježíš se však o tyto věci nezajímal. Od dětství jednal samostatně a nezávisle na rabínských zákonech. Vytrvale studoval starozákonní spisy a vždycky říkal: "Tak praví Hospodin." (srv. TV 51.1)

... He did not attack the precepts or practices of the learned teachers; but when reproved for His own simple habits, He presented the word of God in justification of His conduct. DA 84.2

DA – Touha věků 84.2 ... Nenapadal nařízení či praktiky učenců, ale když Mu někdo vytýkal Jeho vlastní prosté návyky, vždy své jednání obhájil Božím slovem. (srv. TV 51.2)

In every gentle and submissive way, Jesus tried to please those with whom He came in contact. Because He was so gentle and unobtrusive, the scribes and elders supposed that He would be easily influenced by their teaching. They urged Him to receive the maxims and traditions that had been handed down from the ancient rabbis, but He asked for their authority in Holy Writ. He would hear every word that proceeds from the mouth of God; but He could not obey the inventions of men. Jesus seemed to know the Scriptures from beginning to end, and He presented them in their true import. The rabbis were ashamed to be instructed by a child. They claimed that it was their office to explain the Scriptures, and that it was His place to accept their interpretation. They were indignant that He should stand in opposition to their word. DA 85.1

DA – Touha věků 85.1 Ježíš byl velmi laskavý, pokorný a zdrženlivý. Každého, s kým přicházel do styku, se snažil potěšit. Právě proto se zákoníci a starší lidu domnívali, že Ho svým učením snadno ovlivní. Snažili se Ho přimět k tomu, aby přijal rabínské zásady a tradice z dávných dob, které se v židovském národě předávaly z generace na generaci. On však žádal, aby je podložili Písmem. Byl ochotný uposlechnout každého slova vycházejícího z Božích úst, ale nemohl se řídit lidskými výmysly. Ježíš znal Písmo od začátku do konce a vykládal jej v jeho pravém významu. Rabíni se cítili zahanbeni, že je poučuje dítě. Tvrdili, že to oni jsou povoláni vysvětlovat Písma a Ježíš má jejich výklad přijmout. Pobuřovalo je, že jim odporuje. (srv. TV 51.3)

They knew that no authority could be found in Scripture for their traditions. They realized that in spiritual understanding Jesus was far in advance of them. Yet they were angry because He did not obey their dictates. Failing to convince Him, they sought Joseph and Mary, and set before them His course of noncompliance. Thus He suffered rebuke and censure. DA 85.2

DA – Touha věků 85.2 Věděli, že v Písmu žádné opodstatnění pro své tradice nenajdou. Uvědomovali si, že v duchovním chápání je Ježíš mnohem dále než oni. Přesto je však rozčilovalo, že se nechce podřídit jejich příkazům. Stále se jim nedařilo Ho přesvědčit, a proto vyhledali Josefa a Marii a stěžovali si na Jeho neposlušnost. Byl tedy pokárán a napomenut. (srv. TV 51.4)

At a very early age, Jesus had begun to act for Himself in the formation of His character, and not even respect and love for His parents could turn Him from obedience to God's word. "It is written" was His reason for every act that varied from the family customs. But the influence of the rabbis made His life a bitter one. Even in His youth He had to learn the hard lesson of silence and patient endurance. DA 86.1

DA – Touha věků 86.1 Ježíš začal samostatně pracovat na formování svého charakteru již v dětství a od poslušnosti Božímu slovu Jej nemohla odvrátit ani láska a úcta k rodičům. Všechno, co dělal jinak než jak bylo rodinnou zvyklostí, zdůvodňoval slovy: "Psáno jest." Rabíni Mu však svým vlivem ztrpčovali život. Už v mládí se musel naučit tvrdé lekci mlčení, trpělivosti a vytrvalosti. (srv. TV 52.1)

His brothers, as the sons of Joseph were called, sided with the rabbis. They insisted that the traditions must be heeded, as if they were the requirements of God. They even regarded the precepts of men more highly than the word of God, and they were greatly annoyed at the clear penetration of Jesus in distinguishing between the false and the true. His strict obedience to the law of God they condemned as stubbornness. They were surprised at the knowledge and wisdom He showed in answering the rabbis. They knew that He had not received instruction from the wise men, yet they could not but see that He was an instructor to them. They recognized that His education was of a higher type than their own. But they did not discern that He had access to the tree of life, a source of knowledge of which they were ignorant. DA 86.2

DA – Touha věků 86.2 Jeho bratři, jak lidé říkali Josefovým synům, stáli na straně rabínů. Trvali na tom, že tradice se musí dodržovat, jako by to byly Boží požadavky. Považovali dokonce lidská nařízení za důležitější než Boží slovo a Ježíšovo jasné rozlišování pravdy a bludu je dráždilo. Jeho důsledné zachovávání Božího zákona považovali za tvrdohlavost. Překvapovaly je Jeho znalosti a moudrost, s jakou odpovídal rabínům. Věděli, že Ho nevzdělávali moudří učenci, a přesto museli uznat, že On je učitelem pro ně. Uvědomovali si, že má vyšší vzdělání než oni. Nepochopili však, že má přístup ke stromu života, ke zdroji poznání, který oni sami neznali. (srv. TV 52.2)

Jesus loved His brothers, and treated them with unfailing kindness; but they were jealous of Him, and manifested the most decided unbelief and contempt. They could not understand His conduct. Great contradictions presented themselves in Jesus. He was the divine Son of God, and yet a helpless child. The Creator of the worlds, the earth was His possession, and yet poverty marked His life experience at every step. He possessed a dignity and individuality wholly distinct from earthly pride and assumption; He did not strive for worldly greatness, and in even the lowliest position He was content. This angered His brothers. They could not account for His constant serenity under trial and deprivation. They did not know that for our sake He had become poor, that we "through His poverty might be rich." 2 Corinthians 8:9. DA 87.3

DA – Touha věků 87.3 Ježíš měl své bratry rád a vždy se k nim choval nesmírně laskavě. Oni však na Něj žárlili a vyzývavě Mu dávali najevo svou nedůvěru a opovržení. Nedokázali pochopit Jeho chování. V Ježíši se střetávaly velké protiklady. Byl Božím Synem, a přitom bezmocným děťátkem. Byl Stvořitelem světů, patřila Mu země, a přece se na každém kroku svého pozemského života potýkal s chudobou. Jeho velikost a důstojnost byly pravým opakem lidské pýchy a povýšenosti. Spokojil se s tím

nejponíženějším postavením a nikdy neusiloval o světskou slávu. To Jeho bratry rozčilovalo. Nedokázali pochopit, jak může být navzdory všemu strádání a utrpení tak klidný a vyrovnaný. Nevěděli, že se kvůli nám stal chudým, abychom "jeho chudobou zbohatli" (2. Korintským 8,9). (srv. TV 52.6)

The life of Christ was marked with respect and love for His mother. Mary believed in her heart that the holy child born of her was the long-promised Messiah, yet she dared not express her faith. Throughout His life on earth she was a partaker in His sufferings. She witnessed with sorrow the trials brought upon Him in His childhood and youth. By her vindication of what she knew to be right in His conduct, she herself was brought into trying positions. She looked upon the associations of the home, and the mother's tender watchcare over her children, as of vital importance in the formation of character. The sons and daughters of Joseph knew this, and by appealing to her anxiety, they tried to correct the practices of Jesus according to their standard. DA 90.1

DA – Touha věků 90.1 Kristův život se vyznačoval úctou a láskou k matce. Marie v hloubi duše věřila, že to svaté dítě, které se jí narodilo, je zaslíbeným Mesiášem, ale neodvažovala se o své víře hovořit. Po celou dobu Jeho života na zemi byla účastná Jeho utrpení. Se zármutkem sledovala všechny zkoušky, které na Něj v dětství a mládí doléhaly. Když pochopila, že Ježíš jedná správně, hájila ho, a tím se sama dostávala do těžkých situací. Byla přesvědčena, že vztahy v rodině a matčina láskyplná péče mají zásadní vliv na utváření charakteru dítěte. Josefovi synové a dcery to dobře věděli. Upozorňovali Ježíše na její starostlivost a snažili se tak usměrnit Jeho jednání podle svých vlastních představ. (srv. TV 54.6)

Mary often remonstrated with Jesus, and urged Him to conform to the usages of the rabbis. But He could not be persuaded to change His habits of contemplating the works of God and seeking to alleviate the suffering of men or even of dumb animals. When the priests and teachers required Mary's aid in controlling Jesus, she was greatly troubled; but peace came to her heart as He presented the statements of Scripture upholding His practices. DA 90.2

DA – Touha věků 90.2 Marie Ježíše často napomínala a přemlouvala Ho, aby se přizpůsobil zvyklostem rabínů. On se však nenechal přesvědčit, aby své zvyky změnil, aby přestal rozjímat o Božích činech a pomáhat trpícím lidem nebo dokonce němým zvířatům. Když kněží a učitelé po Marii požadovali, aby jim pomohla Ježíše usměrnit, velmi ji to trápilo. Když jí však Ježíš na textech z Písma ukázal, že jedná správně, v jejím srdci zavládl pokoj. (srv. TV 54.7)

At times she wavered between Jesus and His brothers, who did not believe that He was the Sent of God; but evidence was abundant that His was a divine character. She saw Him sacrificing Himself for the good of others. His presence brought a purer atmosphere into the home, and His life was as leaven working amid the elements of society. Harmless and undefiled, He walked among the thoughtless, the rude, the uncourteous; amid the unjust publicans, the reckless prodigals, the unrighteous Samaritans, the heathen soldiers, the rough peasants, and the mixed multitude. He spoke a word of sympathy here and a word there, as He saw men weary, yet compelled to bear heavy burdens. He shared their burdens, and repeated to them the lessons He had learned from nature, of the love, the kindness, the goodness of God. DA 90.3

DA – Touha věků 90.3 Někdy váhala a nemohla se rozhodnout mezi Ježíšem a Jeho bratry, kteří nevěřili, že Ho poslal Bůh. Důkazů o Jeho božském charakteru však bylo dostatek. Marie viděla, jak se obětuje pro dobro druhých. S Jeho příchodem vcházela do domu čistota a Jeho život působil ve společnosti jako

kvas. Bezúhonný a neposkvrněný Ježíš žil mezi bezohlednými, hrubými a nezdvořilými lidmi, mezi nepoctivými celníky, lehkomyslnými hýřily, nečestnými Samaritány, pohanskými vojáky, nevzdělanými a obhroublými venkovany a další bezpočetnou směsicí lidí. Slovy soucitu povzbuzoval unavené, kteří klesali pod tíhou svého břemene. Pomáhal jim a stále znovu jim vyprávěl o Boží lásce, milosrdenství a dobrotě, které poznal v přírodě. (srv. TV 55.1)

Jesus was the healer of the body as well as of the soul. He was interested in every phase of suffering that came under His notice, and to every sufferer He brought relief, His kind words having a soothing balm. DA 92.1

DA – Touha věků 92.1 Ježíš uzdravoval tělo i nitro. Zajímal se o každého trpícího. Nehledě na velikost utrpení soucítil se všemi a všem přinášel úlevu. Jeho laskavá slova na ně působila jako hojivý balzám. (srv. TV 55.3)